

i Socialdemokratiet tilslutte os, blot det foregår ad frivillighedens vej.

Selve AMU-lovforslaget er der ikke så meget at sige til, idet der er tale om en række konsekvensændringer. Det er dog værd at fremhæve, at der lægges op til en forbedret praksis for godkendelse af udbydere, således at der sikres en så høj kvalitet som muligt. Også i dette forslag sikres det, at indsatsen for de uddannelsessvage forbedres, idet der lægges op til en forbedret individuel kompetenceafklaring. Af mange årsager er vi i den socialdemokratiske gruppe tilfredse med denne forbedring. Endelig finder vi, at det med de opgaver, efteruddannelsesudvalgene fremover skal arbejde med, er ganske klogt at reducere antallet af udvalg fra ca. 50 til 15.

Forslag til lov om godtgørelse, nr. L 257, har vi ingen bemærkninger til, idet vi kan konstatere, at mulighederne for at få godtgørelse stort set er lige så mangfoldige som hidtil, i hvert fald for så vidt angår de kortest uddannede, dårligst uddannede.

Nu er det jo sådan, at de her lovforslag er sendt ud til høring. I Socialdemokratiet vil vi nøje studere de høringssvar, der måtte komme. Så vidt jeg har forstået, er det således, at Uddannelsesrådet har sidste frist for afgivelse af høringssvar i dag.

Vi er også parate til at tage en drøftelse med regeringen og forligskredsen, hvis høringssvarene afslører uhensigtsmæssigheder. Jeg vil gerne slå fast, at de grundlæggende konstruktioner, som er indeholdt i denne lovpakke, er vi ikke indstillede på at ændre ved. Alt i alt må vi sige og konstatere, at det er godt arbejde, der her lægges frem i Folketinget, og derfor kan vi naturligvis støtte forslagene.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jens Vibjerg og fra hr. Knud Erik Kirkegaard og fra hr. Mogens Andreassen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Vi hørte fra den tidligere socialdemokratiske ordfører, hr. Carsten Hansen, under den lovpakke, der blev forhandlet før denne pakke her, at han citerede, at man skal lære, så længe man lever, og at man skal have tæsk, så længe man lærer.

Nu er det gået op for mig, hvorfor det har været så afgørende for Socialdemokraterne, at

der nu skal indføres en ekstra bruttoskat. Det er jo simpelt hen den socialdemokratiske opdragelse, der nu overføres til kollektiv tæsk til virksomhederne.

Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører her: Har Socialdemokratiet gjort sig nogen overvejelser om, hvor store beløb man skal inddrive?

Ordføreren sagde jo også, at det ikke krævede en enig indstilling. Det vil sige, at bare den ene part eller måske en del af den ene part kommer med en indstilling til et stort løft, ja, så skriver man regningen ud.

Så var jeg også lige ved at tro, at der var en udstrakt hånd til ikkeforligsparterne til en drøftelse, men jeg kunne forstå på den socialdemokratiske ordfører, at man i Socialdemokratiet vil lytte til regeringen, og det er da betryggende for arbejdsministeren, og så vil man lytte til de andre parter, men der var ingen invitation til den øvrige del af Folketinget.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Poul Erik Dyrlund har stået for den indtil dette øjeblik mest centrale bemærkning i dagens debat om voksen- og efteruddannelse, nemlig spørgsmålet om, at der, hvis der skal opkræves flere penge hos arbejdsgiverne, så skal komme en indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering, men, sagde hr. Poul Erik Dyrlund, for Socialdemokratiet var det ikke afgørende, at der var tale om en enig indstilling.

Jeg vil godt spørge hr. Poul Erik Dyrlund, om hr. Poul Erik Dyrlund ikke finder, at det er optimalt, hvis der er tale om en enig indstilling, og at man dog i det mindste må forlange af en sådan indstilling, at den part, der skal betale musikken, i det mindste er enig i det, hvis der skal opkræves nye bidrag hos arbejdsgiverne.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreassen (DF):

Hr. Poul Erik Dyrlund sagde i sin ordførertale, at bestyrelsen for AUF fastsætter virksomhedernes bidrag til forskellige uddannelsesområder.

Jeg vil gerne spørge hr. Poul Erik Dyrlund, om der ikke allerede nu kan løftes en flig for, hvor store omkostninger der pålægges virksomhederne. Det ville egentlig være rart at få det at vide. Regeringen må jo vide, hvor mange